

Evanjeliu na 2. pôstnu nedeľu (cyklus A): Premenenie Ježiša

Komentár evanjelia na 2.
pôstnu nedeľu. „Pane, dobre je
nám tu. Ak chceš, urobím tu tri
stánky: jeden tebe, jeden
Mojžišovi a jeden Eliášovi.“
Petrova prosba vyjadruje túžbu
každého ľudského srdca: žiť
večne a s radosťou
kontemplovať Božiu slávu. Sme
povolani k blaženosti.

Evanjeliu (Mt 17, 1-9)

Ježiš vzal so sebou Petra, Jakuba a jeho brata Jána a vyviedol ich na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil: tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo. Vtom sa im zjavil Mojžiš a Eliáš a rozprávali sa s ním. Vtedy Peter povedal Ježišovi:

„Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“

Kým ešte hovoril, zahalil ich jasný oblak a z oblaku zaznel hlas:

„Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho.“

Keď to učeníci počuli, padli na tvár a veľmi sa báli. No pristúpil k nim Ježiš, dotkol sa ich a povedal im:

„Vstaňte a nebojte sa!“

A keď zdvihli oči, nevideli nikoho, iba Ježiša. Keď zostupovali z vrchu, Ježiš im prikázal:

„Nikomu nehovorte o tomto videní, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych.“

Komentár

Matúšovo evanjelium umiestňuje túto scénu do citlivého momentu pre apoštolov. Tesne predtým im Ježiš jasne povedal, „že musí ísť do Jeruzalema a mnoho trpieť od starších, veľkňazov a zákonníkov, že ho zabijú, ale tretieho dňa vstane z mŕtvych“ (Mt 16, 21). Zároveň im tiež veľmi otvorene povedal: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho“ (Mt 16, 24-25). Je

pochopteľné, že jeho učeníci boli zmätení a vystrašení takými vážnymi varovaniami.

Preto teraz chce posilniť ich nádej a prejaviť svoju slávu pred Petrom, Jakubom a Jánom. Vystupuje na vysokú horu, sprevádzaný najprv tromi učeníkmi, podobne ako Mojžiš vystúpil na horu Sinaj v sprievode Árona, Nádaba a Abihu, nasledovaný staršími ľudu (Ex 24, 9). Títo traja apoštoli boli tí, ktorých povolal v Getsemanskej záhrade, aby Ho sprevádzali zblízka, zatiaľ čo ostatní zostali trochu ďalej od miesta, kde sa Ježiš modlil v agónii (Mk 14, 33). Kontrastujú scény radostnej slávy a úzkostného utrpenia, v ktorých Ho sprevádzajú Peter, Jakub a Ján, ale zároveň sú obe neoddeliteľne spojené. Bez kríža nie je sláva.

Mojžiš a Eliáš, ktorí kontemplovali Božiu slávu a prijali jeho zjavenie na vrchu Horeb alebo Sinaj (porov. Ex

24, 15-16 a 1 Kr 19, 8), sprevádzali Ježiša na tomto vysokom vrchu, keď „tvár mu zažiarila sťa slnko a odev mu zbelel ako svetlo“ (v. 2). Teraz kontemplujú slávu a rozprávajú sa s tým, kto je zjavením Boha v osobe.

Peter nedokáže utajiť svoju radosť a zvolá: „Pane, dobre je nám tu. Ak chceš, urobím tu tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi“ (v. 4). Jeho prosba vyjadruje túžbu každého ľudského srdca: žiť večne a s radosťou kontemplovať Božiu slávu. K tomu sme povolaní: k blaženosti. S rovnakými pocitmi volal svätý Josemaría, keď sa modlil počas kázania: „Ježišu, vidieť ťa, hovoriť s tebou! Zostať tak, kontemplovať ťa, ponorený do nekonečnej krásy tvojej veľkosti a nikdy, nikdy neprestávať v tejto kontemplácii! Ó, Kriste, kto ťa videl! Kto ťa videl, tak je zranený láskou k tebe!“ (Svätý Josemaría, citované v *Santo Rosario. Edición crítico-*

histórica, komentár k 4. tajomstvu svetla).

Z oblaku svetla, ktorý ich obklopuje, zaznejú slová plné významu: „Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho“ (v. 5). Výraz „môj milovaný Syn“ je ozvenou toho, čo Boh hovorí Abrahámovi, keď ho žiada, aby obetoval svojho syna Izáka: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ“ (Gn 22, 2). Týmto spôsobom sa vytvára paralela medzi dramatickou scénou z Genezis, v ktorej je Abrahám pripravený obetovať Izáka, ktorý ho bez odporu sprevádza, a dramatickou udalosťou, ktorá sa odohrá na Kalvárii, kde Boh Otec dobrovoľne obetoval svojho Syna za vykúpenie ľudského rodu. V skutočnosti Cirkev videla v scéne Premenenia prípravu apoštolov na prekonanie škandálu kríža. Pridanie slov „počúvajte ho“ má jasné ozveny slov, ktoré Pán adresuje Mojžišovi v

Deuteronómiu: „Pán, tvoj Boh, vzbudí z tvojich bratov proroka ako som ja; jeho budete počúvať“ (Dt 18, 15). Ten, kto je Synom, ktorého jeho otec Boh vydal na smrť, Ježiš, je zároveň tým prorokom ako Mojžiš, ktorého treba počúvať.

„Z tejto epizódy Premenenia by som chcel vybrať dva významné prvky,“ povedal pápež František, „ktoré zhrniem do dvoch slov: výstup a zostup. Potrebujeme ísť na odľahlé miesto, vystúpiť na horu v tichu, aby sme našli sami seba a lepšie vnímali hlas Pána. To robíme v modlitbe. Ale nemôžeme tam zostať. Stretnutie s Bohom v modlitbe nás opäť poháňa, aby sme *zostúpili z hory* a vrátili sa dole, na rovinu, kde stretávame toľko bratov a sestier, ktorí trpia únavou, chorobami, nespravodlivosťou, nevedomosťou, materiálnou a duchovnou chudobou. Týmto našim bratom a sestrám, ktorí prechádzajú ťažkosťami, sme povolaní prinášať

ovocie skúsenosti, ktorú sme mali s Bohom, a zdieľať s nimi milosť, ktorú sme prijali“ (František, *Anjel Pána*, 16-III-2014).

Francisco Varo

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/evanjelium-na-2-postnu-
nedelu-cyklus-a-premenenie-jezisa/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/evanjelium-na-2-postnu-nedelu-cyklus-a-premenenie-jezisa/)
(23.02.2026)